

БЕЗ ТЕБЕ СТАВ, ЯК СИРОТА...

Мені гіркі тепер що будні, що свята,
Один без тебе, Лідо, став, як сирота,
Аби від серця хоч на крихту відлягло –
Старався щось робить, та не допомогло.

Всі справи лиш на час розважують мене,
Надовго ними тугу, ой, не відженеш,
Постійно відчуваються її сліди
Й моменти зустрічей кінчаються завжди.

Тугу віршем сумним, мов цей, не відженеш,
Веселого, як смуток в серці, не складеш,
Безвихідь скрізь, куди не глянеш і куди не кинь,
Бо скільки не крути-верти – виходить клин.

Отак і доведеться з сумом доживать
І невідомо, скільки буде так тривать,
Мабуть написано у мене на роду...
Кому-небудь цю ношу не перекладу.

Дата написання вірша: 2022-01-08